

ประกาศสำนักการแพทย์
เรื่อง ผลการคัดเลือกบุคคล

ด้วย ก.ก. ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๔ อนุมัติหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลและการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป และประเภทวิชาการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการกรุงเทพมหานครและบุคลากร กรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๔ โดยให้นำหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง สำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพเฉพาะ สำหรับตำแหน่งระดับ ๙ ลงมา ตามมติ ก.ก. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๔ มาใช้กับการประเมินเพื่อขอรับเงินประจำตำแหน่ง สำหรับประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ

สำนักการแพทย์ ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ขอรับการคัดเลือก พร้อมทั้งเค้าโครงเรื่องของผลงานที่จะส่งประเมินเพื่อขอรับเงินประจำตำแหน่ง ปรากฏว่ามีผู้ผ่านการคัดเลือก ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน (ตำแหน่งเลขที่)	ส่วนราชการ/หน่วยงาน	ได้รับการคัดเลือกให้ ประเมินเพื่อรับเงิน ประจำตำแหน่ง ^{จำนวน (บาท)}
๑	นายสนธยา ภารี	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล) (ตำแหน่งเลขที่ รพท. ๒๑๑)	ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มกิจด้านการพยาบาล โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินอร์ อุทิศ สำนักการแพทย์	๓,๕๐๐

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓

_____
(นายสนธยา ภารี ลงนาม)
นายสนธยา ภารี ตำแหน่ง
รักษาการแพทย์ ประจำสำนักการแพทย์

สรุปข้อมูลของผู้ขอรับการคัดเลือก

**ชื่อผู้ขอรับการคัดเลือก นายสนธยา กาวี
เพื่อขอรับเงินประจำตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ**

หลักเกณฑ์การคัดเลือก	ข้อมูล
๑. การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล	
๑.๑ คุณวุฒิการศึกษา	- พยาบาลศาสตรบัณฑิต
๑.๒ ประวัติการรับราชการ	- อายุราชการ ๘ ปี ๖ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ มิ.ย. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๖๒)
๑.๓ มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและ การปฏิบัติงานตามที่กำหนดไว้ใน มาตรฐานกำหนดตำแหน่งหรือ ได้รับการยกเว้นจาก ก.ก. แล้ว	- ดำรงตำแหน่งในระดับชำนาญการหรือเทียบเท่า เป็นเวลา ๒ ปี (ตั้งแต่วันที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๖๒)
๑.๔ มีระยะเวลาขึ้นต้นในการดำรง ตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง ^๑ ในสภากาชาดที่จะคัดเลือก	- ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพเป็นเวลา ๘ ปี ๖ เดือน (ตั้งแต่วันที่ ๑ มิ.ย. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๖๒)
๑.๕ มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ถ้ามี)	- ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและ การพดุงครรภ์ ซึ่งหนึ่ง ใบอนุญาตที่ ๕๔๑๗๒๓๕๐
๒. การพิจารณาคุณลักษณะของบุคคล	
- ต้องได้คะแนนรวมที่ผู้บังคับบัญชา ประเมินไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐	- ได้คะแนนประเมินร้อยละ ๘๖
๓. อื่นๆ (ระบุ)	
.....	
.....	

เอกสารแสดงผลงานที่จะส่งประเมิน

ชื่อผู้ขอรับการประเมิน นายสนธยา กาวี

เพื่อขอรับเงินประจำตำแหน่ง ประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ

๑. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

ชื่อผลงาน การพยาบาลผู้ป่วยโรคหอบหืด

ช่วงระยะเวลาที่ทำผลงาน ๗ วัน (ตั้งแต่วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑)

ขณะดำรงตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ ด้านการพยาบาล (ตำแหน่งเลขที่ รพท. ๒๑๑)

สังกัด ฝ่ายการพยาบาล กลุ่มภารกิจด้านการพยาบาล โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินรโร อุทิศ
สำนักการแพทย์

กรณีดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด

กรณีดำเนินการร่วมกับแพทย์คน รายละเอียดปรากฏตามคำรับรองการจัดทำผลงานที่เสนอขอประเมิน

ผลสำเร็จของงาน (ระบุความสำเร็จเป็นผลผลิต หรือผลลัพธ์ หรือประโยชน์ที่ได้รับ)

กรณีศึกษา ผู้ป่วยชายไทย อายุ ๔๕ ปี เขื้อชาติไทย สัญชาติไทย ศาสนาพุทธ สถานภาพสมรส คู่ อายุพร้อมจ้าง สิทธิ์ การรักษาประกันสุขภาพถ้วนหน้าโรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินรโร อุทิศ เข้ารับการรักษาที่ ห้องอุบัติเหตุฉุกเฉิน โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ ชุตินรโร อุทิศ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๑ เวลา ๐๖.๓๐ นาฬิกา จากการซักประวัติจากผู้ป่วย ๒ ขั้นมองก่อนมาโรงพยาบาล ผู้ป่วยมีอาการหายใจหอบเหนื่อย ๓ วันก่อนมาโรงพยาบาล ผู้ป่วยมีอาการไอแห้งๆ ไม่มีเสมหะ ไม่มีไข้ ไม่มีน้ำมูก หอบเหนื่อยเล็กน้อย วันนี้มีอาการหอบเหนื่อยมากขึ้น ญาติจึงนำตัวผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล มีโรคประจำตัวเป็นโรคหอบหืด รักษาต่อเนื่องที่โรงพยาบาลหลวงพ่อทวีศักดิ์ชุตินรโร อุทิศ สม่ำเสมอ ปฏิเสธการแพ้ยาแพ้อาหาร

แรกรับที่ห้องอุบัติเหตุฉุกเฉิน ผู้ป่วยรู้สึกตัวดี มีอาการหายใจเร็ว เหนื่อยจนพูดลำบาก มีการใช้กล้ามเนื้อหน้าท้อง ในการช่วยหายใจ พังเสียงปอดได้ยินเสียงดังวีดีช่วงหายใจออกทั้งสองข้าง (expiration wheezing both lung) สัญญาณชี้พ แรกรับ อุณหภูมิร่างกาย ๓๖.๕ องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ ๑๔๙ ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ ๓๔ ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต ๑๒๐/๘๐ มิลลิเมตรปรอท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดที่ปライนิว ๘๗ เปอร์เซ็นต์ ตรวจระดับน้ำตาลในเลือดที่ปライนิว (Dextrostix DTX) ๑๐๒ มิลลิกรัมเมอร์เซ็นต์ ถ่ายภาพรังสีทรวงอกไม่พับลักษณะ การติดเชื้อ ไม่พบลักษณะหวัดโตร ไม่มีภาวะน้ำเกินในปอด แพทย์วินิจฉัย เป็นโรคหอบหืดระยะเฉียบพลัน ร่วมกับมีภาวะระบบหายใจล้มเหลว ให้การรักษาโดยพ่นยาขยายหลอดลมชนิดละอองฝอยซาลบูทามอล (Salbutamol Nebulizer) ๑ หลอด ทุก ๑๕ นาที ๒ ครั้ง และพ่นยาขยายหลอดลมชนิดละอองฝอยเบอร์ดูออล (Berodual Nebulizer) ๑ หลอด ทุก ๑๕ นาที ๓ ครั้ง ให้ยาเดksamيثาโซน (Dexamethasone) ขนาด ๘ มิลลิกรัม ฉีดเข้าทางหลอดเลือดดำทั้งท่อนที่ และให้การพยาบาลโดยติดทนสัญญาณชี้พและผู้ช่วยส่งรถภาวะพร่องออกซิเจน ดูแลให้ออกซิเจนทางหน้าปาก (oxygen mask with bag) ๑๐ ลิตรต่อนาที ผู้ป่วยยังมีอาการหอบเหนื่อย สัญญาณชี้พ อัตราการหายใจ ๓๖ ครั้งต่อนาที ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดที่ปライนิว ๘๘ เปอร์เซ็นต์

แพทย์พิจารณาใส่ท่อช่วยหายใจทางปาก (endotracheal tube) เบอร์ ๗.๕ มิลลิเมตร ตำแหน่งที่มุนปาก ๒๒ เซนติเมตร พร้อมถ่ายภาพรังสีทรวงอกเพื่อดูตำแหน่งและความลึกของท่อช่วยหายใจ ผลการถ่ายภาพรังสีทรวงอกพบว่า ท่อช่วยหายใจอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม แพทย์พิจารณาให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำนิตร ๐.๙% NaCl ๑,๐๐๐ มิลลิลิตร ในอัตรา ๖๐ มิลลิลิตรต่อชั่วโมง พ่นยาขยายนหลอดลมชนิดละอองฝอยชาลบูทานอล (Salbutamol Nebulizer) ๑ หลอดทุก ๖ ชั่วโมง หลับกับพ่นยาขยายนหลอดลมชนิดละอองฝอยเบอโรดูออล (Berodual Nebulizer) ๑ หลอดทุก ๖ ชั่วโมง ให้ยาปฏิชีวนะเซฟไตร็อกซอน (Ceftriaxone) ขนาด ๒ กรัม ฉีดเข้าทางหลอดเลือดดำห่างกันทุก ๒๔ ชั่วโมง ให้ยาเดกซาเมทาโซน (Dexamethasone) ขนาด ๔ มิลลิกรัม ฉีดเข้าทางหลอดเลือดดำห่างกันทุก ๖ ชั่วโมง ใส่สายยางให้อาหารทางจมูก ศาายสวันปัสสาวะ แพทย์รับไว้รักษาตัวที่ห้องวินิฟิล์ฟายหนัก วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๑ เวลา ๐๘.๒๐ นาฬิกา ขณะผู้ป่วยเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลที่ห้องวินิฟิล์ฟายหนักได้รับการรักษาตามแผนการรักษา และให้การพยาบาลโดยผู้เฝ้าระวังอาการและการแสดงอาการพร่องออกซิเจน เช่น อาการหายใจเร็ว อาการหอบเหนื่อย ริมฝีปากเขียว ซึมลง เป็นต้น ตลอดจนผู้เฝ้าระวังผลข้างเคียงของการใช้ยาพ่น เช่น อัตราการเต้นของหัวใจเร็วกว่าปกติ เป็นต้น ผู้ป่วยมีการตอบสนองต่อการรักษาดี อาการหอบเหนื่อยลดลง ไม่ใช้กล้ามเนื้อในการช่วยหายใจ หายใจสัมพันธ์กับเครื่องช่วยหายใจดี โดยใช้เครื่องช่วยหายใจระบบอัตโนมัติ ชนิดควบคุมปริมาตรโดยเครื่องช่วยหายใจควบคุมการหายใจทั้งหมด (Continuous Mandatory Ventilator : CMV) ปริมาณอากาศที่ให้เข้าหรือออกจากปอดผู้ป่วยต่อหนึ่งครั้งการหายใจ (Tidal volume:TV) ๕๐๐ มิลลิลิตร อัตราการหายใจ (Respiratory rate:RR) ๒๐ ครั้งต่อนาที ภาวะที่มีอาการค้างอยู่ในปอดในช่วงสิ้นสุดการหายใจออกก่อนหายใจเข้าทำให้ความดันในทางเดินหายใจเป็นบวก (Positive end expiratory : PEEP) ๕ ความเข้มข้นออกซิเจน (Fractional inspired oxygen concentration : FiO₂) ๔๐ % ดูแลให้ผู้ป่วยนอนพัก รักษาตัวบนเตียงตลอดเวลา และช่วยเหลือในการทำกิจกรรมทั้งหมดเพื่อลดการใช้พลังงาน ผู้ป่วยรู้สึกดี ไม่สับสนไม่มีอาการและอาการแสดงของภาวะเนื้ือเยื่อพร่องออกซิเจน

วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ป่วยรู้สึกดี ไม่มีอาการหอบเหนื่อย ไม่มีริมฝีปากเขียว สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย ๓๖.๔ องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ ๘๘ ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ ๒๔ ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต ๑๓๒/๗๘ มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดที่ป้ำยานิว ๙๖ เปอร์เซ็นต์ ยังคงใช้เครื่องช่วยหายใจรูปแบบ CMV ผู้ป่วยหายใจสัมพันธ์กับเครื่องช่วยหายใจดี ฟังเสียงปอดไม่มีเสียงวีด แพทย์จึงปรับลดการใช้เครื่องช่วยหายใจเป็นรูปแบบการช่วยหายใจโดยให้ผู้ป่วยออกแรงหายใจเองโดยเครื่องทำให้เกิดความดันบวกที่มีอัตราการไหลของกําชักที่ตลอดเวลาทำให้แรงดันบวกทั้งช่วงหายใจเข้าและหายใจออก (Continuous Positive Airway Pressure : CPAP) Pressure support : PS ๑๔ PEEP ๓ FiO₂ ๔๐ % ให้อาหารปั่นทางสายยางอัตราส่วน (๑:๑) ปริมาณ ๓๐๐ มิลลิลิตร วันละ ๔ มื้อ รับอาหารทางสายยางได้หมด

วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ป่วยยังคงใช้เครื่องช่วยหายใจรูปแบบ CPAP แพทย์ปรับลด PS ๕ สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย ๓๖.๖ องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ ๘๘ ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ ๒๒ ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต ๑๓๐/๘๐ มิลลิเมตรปอร์ท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดที่ป้ำยานิว ๙๗ เปอร์เซ็นต์ แพทย์ให้อย่าเครื่องช่วยหายใจ ขณะหย่าเครื่องช่วยหายใจให้การพยาบาล โดยการประเมินสัญญาณชีพ ปริมาณออกซิเจนในเลือดที่ป้ำยานิว ลักษณะการหายใจโดยใช้กล้ามเนื้อหน้าท้อง พุดคุยให้กำลังใจและค่อยดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อให้ผู้ป่วยคลายความกังวล และมั่นใจในการหายใจได้ด้วยตนเอง

วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ป่วยสามารถหายเครื่องช่วยหายใจและถอดท่อช่วยหายใจได้ ให้ออกซิเจนสายยางทางจมูก (Oxygen Canular) ๓ ลิตรต่อนาที ผู้ป่วยไม่มีอาการหอบเหนื่อย สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย ๓๖.๕ องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ ๘๒ ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ ๒๒ ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต ๑๓๖/๘๖ มิลลิเมตรปรอท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดที่ปลายนิ้ว ๙๘ เปอร์เซ็นต์ แพทย์ให้ถอดสายยางให้อาหารและให้ผู้ป่วยรับประทานอาหารอ่อนทางปาก ให้การพยาบาลโดยพุดคุยให้กำลังใจแก่ผู้ป่วยในการปฏิบัติกรรมต่างๆ

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ผู้ป่วยรู้สึกดี ไม่มีอาการหอบเหนื่อย สามารถทำกิจวัตรประจำวันได้เองตามปกติ สัญญาณชีพ อุณหภูมิร่างกาย ๓๖.๖ องศาเซลเซียส อัตราการเต้นของหัวใจ ๘๐ ครั้งต่อนาที อัตราการหายใจ ๒๐ ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต ๑๓๔/๘๒ มิลลิเมตรปรอท ค่าความอิ่มตัวของออกซิเจนในเลือดที่ปลายนิ้ว ๙๘ เปอร์เซ็นต์ แพทย์อนุญาตให้ย้ายไปรักษาต่อที่ห้องผู้ป่วยชาย ติดตามดูแลผู้ป่วย วางแผนจำหน่ายร่วมกับผู้ป่วย ให้คำแนะนำในการปฏิบัติตัว การใช้ยาพ่นเพื่อบรรเทาอาการหอบเหนื่อย การหลีกเลี่ยงปัจจัยกระตุ้นที่ทำให้เกิดอาการหอบหืดกำเริบ การรับประทานยา การพ่นยาตามคำสั่งการรักษาของแพทย์ และการปฏิบัติตัวที่เหมาะสมกับผู้ป่วย โรคหอบหืด ตลอดจนการมาตรวัดตามอาการอย่างต่อเนื่อง ผู้ป่วยสามารถตอบอภิการผิดปกติที่ควรรับมาพบทะเบียนและสามารถพ่นยาด้วยตนเองได้อย่างถูกวิธี แพทย์อนุญาตให้กลับบ้านได้ในวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกา ยาที่ได้รับกลับบ้าน ได้แก่ เมปติน (Meptin) ขนาด ๕๐ มิโครกรัม รับประทานครั้งละ ๑/๒ เม็ด วันละ ๒ ครั้ง หลังอาหารเข้า เช่น เพรดニโซโลน (Prednisolone) ขนาด ๕ มิลลิกรัม รับประทานครั้งละ ๓ เม็ด วันละ ๒ ครั้ง หลังอาหารเข้า เช่น เป็นเวลา ๕ วัน ฟลูมูซิล (Flumucil) ขนาด ๒๐๐ มิลลิกรัม รับประทานครั้งละ ๑ ซอง วันละ ๓ ครั้งหลังอาหารเข้า กลางวัน เช่น แบอโรดูโคล พ่น鼻ละอองพัฟ เวลาเมื่ออาการหอบเหนื่อย ซีรีทีดีแอคคูฮาโลร์ (Seretide accuhalor) ๕๐/๒๕๐ สูดวันละ ๒ ครั้ง เช้า เช่น และนัดมาตรวจติดตามอาการในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ณ ห้องตรวจ ผู้ป่วยนอกแผนกอายุรกรรม โรงพยาบาลหลวงพ่อทวดศักดิ์ ชุตินรโร อุทิศ รวมระยะเวลาวินาทีในโรงพยาบาลเป็นเวลา ๗ วัน

ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. ทราบถึงปัญหา พยาธิสภาพ และการดำเนินโรคอย่างถูกต้อง
๒. ผู้ป่วยได้รับการดูแลรักษาพยาบาลอย่างถูกต้อง เหมาะสม ปลอดภัยและไม่มีภาวะแทรกซ้อน เมื่อมีอาการของโรคหอบหืด ลดอัตราการกลับมารักษาตัวในโรงพยาบาลด้วยโรคเดิม
๓. พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลผู้ป่วยโรคหอบหืด

๒. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ชื่อข้อเสนอ วิธีทศน “การปฏิบัติตัวและดูแลตนเองสำหรับผู้ป่วยโรคหอบหืด”

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ผู้ป่วยและญาติทราบถึงสาเหตุ การดำเนินโรค อาการ การป้องกัน การกำเริบของโรคหอบหืด ได้อย่างถูกต้อง

๒. เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถปฏิบัติด้วยตัวเองได้อย่างถูกต้องเมื่อมีอาการ มีทักษะการปฏิบัติตัวและสามารถดูแลตนเองเพื่อลดอัตราการเกิดภาวะหอบหืดเฉียบพลัน

๓. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือให้ความรู้กับผู้ป่วยโรคหอบหืด ในการปฏิบัติตัวให้เหมาะสมกับโรค และพัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลผู้ป่วยโรคหอบหืดแก่บุคลากรในหน่วยงาน เป้าหมาย

เพื่อให้ผู้ป่วยโรคหอบหืดได้รับความรู้ในการปฏิบัติด้วยตัวเองที่เหมาะสมถูกต้อง เป็นแนวทางเดียวกัน ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ผู้ป่วยและญาติมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคหอบหืดและไม่เกิดภาวะหอบหืดเฉียบพลัน
๒. ผู้ป่วยเข้าใจและปฏิบัติตัวได้อย่างถูกต้อง สามารถดูแลตนเองเพื่อป้องกันการทำเริบของโรคหอบหืด
๓. บุคลากรในหน่วยงานมีแนวทางและสื่อการให้ความรู้แก่ผู้ป่วยและญาติที่ทันสมัย เป็นไปในแนวทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ